

Telegraful Roman

Apare Martiș, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 22 leu.

Pe șase luni 16 lei. — Pe trei luni 8 lei.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articlele republicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după invocări**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**Domnitorul și pacea**

Când suveranul nostru Carol a ocupat scaunul domniei, în manifestul adresat către popoarele sale, a tagăduat următoarele:

«Voiesc să fac totul, ca să treacă cât mai curând jertfie și grozavie răbdătoriu! voiesc să dobândesc din nou binecuvântările pacii pe seamă popoarelor mele».

Se știe astăzi, că primul pas din Decembrie 1916 al puterilor centrale, în interesul pacii, s-a făcut în mare parte la inițiativa monarhului Carol.

În 21 Mai 1917, domnitorul zice, în mesajul de deschidere al Reichsratului, că din momentul când armatele aliate și flotele, prin raptele lor neutre, au asigurat onoarea și existența statelor noastre, grupul nostru de puteri și-a manifestat pe față inclinarea spre pace; «am găsit, cu în viață de mai departe a popoarelor să nu rămână mânia, și în curs de gerații întregi să nu mai fie trebunța de ceea ce statele numesc ultimul mijloc».

Lui Björn Björnson îi spunea monarhul, în 1917, în parcătul Laxenburg:

«Am fost în tranșee. În apropierea mea a murit un om, al cărui corp era greu rănit de o granată. Cunosc și simt suferințele acestui răbosit. De aceea voiesc pacea».

În 25 Ianuarie 1918, a declarat unei deputațiuni de muncitori:

«Puteți să mi credeți, că nimenei nu doresc mai ferbinte pacea, decât mine, și că acesta este unicul meu gând de amineajă până în seara».

In vorbirea Sa din 27 Sept. 1918 rostită la sosirea celor 400 de copii vienezii, veniți cu vaporul de către Buda-pesta spre Viena, a zis următoare:

«Răbositul care durează de patru ani trecuți, și al cărui stărtîș grabnic îl dorm în toți, a pas sareni uriașe pe amărini locutorilor. Partim suferințele acestei în convinsere, că nu dorm altceva, decât să putem trăi cu toții în pace și neburărî pe pamantul patriei noastre. Toți cetejânt simt, că Eu și Impăratessa regina consumîm din tot sufletei cu danș, și înreg gândul nostru se îndreaptă într-acolo, ca prin ajutorul lui Dumnezeu să mantuim popoarele mele de încercări amare și să le asigur puința unei existențe bine întocmită».

Si la toate prilejurile, în or care parte a monarhiei a căldorii vrednodate în vremea răbdătorului, în răspunsurile date la cvințele de întimpinare, domnitorul Carol a vorbit cu cea mai mare căldură despre ideea de pace înre popore și națuni, — despore o pace adevărată, care să fie mai bună, decât pacea dinaintea răbdătorului.

În fața prefacerilor

Se primenesc neamurile; se primenesc trupești și sufletești, împrejurările cari fac ziuă de azi, mărturisesc de vremuri nepilduit de mari.

În sinul lor se ureză sortile generaților de mame, fericirea giților. Se ureză și soarta neamului nostru. În astfel de clipe nu-i îngădui nimănui să umble pe cai lătură-nice și piezi.

○ singură voință!

Cine-i îspită de sărpele păcatului, pună și strajă guri. Căci vremea tăruilor mărunte a trecut. Sufletul ne-

mului cere rasplata cuvenită a jertfelor nenumărate materiale și de sânge.

În numele neamului, în mod obligator se poate declara numai **adunația națională**, iar până atunci factorii politici în drept și recunoșcuți de neam.

Chestiunea păcii

Noia nouă a lui Wilson. — Retragerea comandanților. — Schimbări mari în Germania.

Telegramele dela Berlin spun, că răspunsul mai nou al președintelui Wilson este considerat în general ca favorabil pentru pace.

Nota americană a produs firește iritație neobișnuită prin împrejurările, că de astădată se dă pe față pretenția cu raport la **abdicația împăratului Wilhelm**.

Zarul Frankfurter Zeitung declară, că viitorul Germaniei și soartea sației astăndată dela hotărârea împăratului Wilhelm.

Vineri s'a întunit în Berlin un mare consiliu de coroană. Desbatările sale au durat cinci ore. Au participat la consiliu tot secretariatul de stat, factorii hotărători militari și reprezentanții statelor singurătate.

Generalul Ludendorff, la cetera sa proprie, este pus în disponibilitate. I se acordă titlul de proprietar pe vecie al regimentului de fusilieri Nr. 39.

Se retrage dela comanda armelor și **Hindenburg**, care s'a declarat solidar cu Ludendorff.

Comanda supremă militară aparține acum **guvernului german**.

Cabinet Lammash în Austria

Din Viena se telegraftă în 26 I. c.:

Formarea cabinetului Lammash

de unde ar răsări earba și s'ar nutri vitele? Ce a pus el în tăia oii, a vacii, să căeară mai mult decât acum o lună, un an? Cu ce drept scumpită a roadele de pe pomi, când ei nimic, afară de darul lui Dumnezeu, nu a pus pe el? Odată pomul răsărit omul puțină trudă pune, și roadele via dela sine. Ce a pus el în roade, ca an cu an să le scumpească mai mult?

Că despre grâne, cără incărcate treceau pe dinantea celor cu ban, mai puțini și se deuseau peste hotare la străini, pe banii mai mulți.

Toată lumea se întrebă, la ce va ajunge bogatul nostru cu atata lăcomie; dar niciun cuget nu da un răspuns, că răspunsul era delul Dumnezeu și nimic, nu sălăi gândul și mânia lui, fără numă Dânsul Însuși.

Și lumii celei cu frica lui Dumnezeu tare i se pareă că El Întârzie cu plătă; era unora, că Dumnezeu nu mai are să vie cu plătă niciodată.

Si ce casă mare și frumoasă nu și facuse avutul, ce scumpeturii nu grămadise în ea, ce cămări încărcate cu bunătăți și pînjeni pline cu vinuri, și căte și mai cate!

Că zicea el:

«Doamne, de a veni vre-o foame,

este sigură. Se va forma un ministeriu de licivădere, care să aibă caracterul pronuntat al unui cabinet de transiție. Se crede, că *celui* nu vor face parte nici decum din acest guvern.

Convorbiri religioase cu poporul

II

Am arătat, că credința noastră nu poftesc de Dumnezeu să se amestice în toate darările noastre, cum se amestecă și luptă unii contra altora și încă de partide în adunările sau statulare omenești. Vom dovedi deci, că Dumnezeu devărat — nu idol — numai acel Dumnezeu poate fi, care duhovnicșe își stăpânește fiii, cum duhovnicșe stăpânește Dumnezeul creștin.

E rândul să vă arăt și dovedesc acum, că Dumnezeul nostru creștin nu stă aşa de departe de noi, cum s'ar părea multora, și mai ales cum apărăcea astăzi cunoscătorul ostiașului permanent. — Dacă Dumnezeu nu ar purta la înimă, și încă foarte de aproape, soartea noastră, nu ar sta seris în evanghelie: «Ai vostră și perii capulă tot sănănumără» (Mat. 10, 30). Adevarul e, că Dumnezeu nu porță grăjd și cu plină mâna ne dăruiește tot de ce avenir trebuință, căci zice: «Cătușați la pasările cerului, că nici sămăna, nici secretă, nici în secretă, nici în jîntă, și Tatăl vostru cel cersc le hrănește pe ele: au nu sănătăți voi cu multă mai decesă ca acelora» (Mat. 6, 20). Care va sa zice este «promise» dumnezeasca. Trebuie să credem în ajutorul lui Dumnezeu.

Întrebarea e: Cum se poate aduce în legătură grăja lui Dumnezeu cu vindecarea ostiașului amintit?

Foarte bine puteam înțelege, că pe oastă Dumnezeu l-a vindicat, și doitorii au fost numai îndepărtători.

să am unde intinde mâna, să mă satur. O, dar ce desert e gândul omului! Nici nu șiște cum și prin ce vine încărcarea lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură zice: «Nu strângi comori pe pământ, unde le rod molii și le iau furii; ci strângi comori în cer, unde nici molii nu le rod, nici nu le iau furii». «Nu vreau jertfă, ci milă», a zis Domnul.

Și, eafă că Dumnezeu, cel crezut adorat, intr-o ză deschide mână sa, că și milă odoindă, asupra celor răi, care mila să orevâră și asupra celor buni.

Satul, unde sta omul cel bogat era la o marginea de jâră, și jara lui vecină cu atâtăță neprilejnă jârui lui. Și jara dușmană voia să colapsească o parte din jâră lui, căci zicea că i se cuvine nu șiuri pentru ce.

Și eafă, într-o noapte, pe cind omul nostru sătă de toate bunătățile, dormea mai bine ca nici odată, deodată numai ce aude ceva aşa ca de fururi și vers de clopot, și pocone de sănăte, și de puști, și tropot de cal, și găsi de durere.

Bumăciș te scola și până să-și vie în fire, aude:

«Cine poste să scape, să scape!.. Fugă!.. Fugă!.. Vin capcăni!..

FOIȘOARA**Poveste adevărată**

Într-o jâră bogată în grâne, în vîl și în roade, era odată un om foarte muncitor, strângător și foarte sărac. Vesnic se temea de sărăcie și se canonea cu gândul: «Ce să răsăcește, cădă într-o zi năru mai putea munca și năru mai avea cu ce să-și cumpere o bucată de paine!»

Pentru asta, nu luă în sămănicostă, nici osteneală, nici bâtrânețe ce se apropia, nici mila de sărmă, nici pretinia, nici vecinătatea, și aduna, mereu mereu avea. Aproape nici frica de Dumnezeu nu-l covărsește, și facea tot soiul de fapte lacome, spre și-mări avea.

Nici chiar bani cu camătă nu da, oricât i se dădea de un nevoiasă. Că zicea el: «Numai având banii vesnică la mine, voi fi încredințat că la un adică, năru muri de foame».

Și totuși, mergea la biserică, dar ce folos; cuvintele Sfintei Scripturi, când era vorba de milă către săraci, dragoste de apropoaiele, înfrângere de lăcomie, nu-i

ajungea la înimă, dar nici la urechile lui, în care nu auza decât sunet de bani.

Bogat, și tot strângă mereu avere, că omul de altămintră era muncitor: din o vîză, zece; grădina lui era plină de roade și străzi de zavarăz, eră căpătă aducător de grâu cu spic ca aurul și săcară, și ovese, și orzoaică — nu mai pun cuciunuri, care toamna împieșă coșarele.

Dumnezeu plouă și peste cei răi, și peste cei buni, și sălăi și tarina lui. Soarele, acel luminător măret, cu daruri sfinte în razele lui, cocăză atâta jarine, atâta livezi cu roade, și cocăză și jarinile și livezelile lui cu poame.

Si omul nostru din toate se inducă, din toate trăgeă folos, și toate le schimbă în bani sunători, și i se părăcă că nimăruii-nu dătorește nimic.

Si toate le specula după înimă lui; cu cat să imbolgățească cu atât scumpă și el laptele și grănețe, și roadele și verdejuri, și odă cu el scumpăto toți ca dinasul; eră sărmănon plătește, și blâstăma, și cărtăre.

«De ce vine laptele scump, când earba și a lui Dumnezeu, că de năr plouă,

voinței divine la vindecarea minunată a ostașului rănit de moarte. Veți înțelege mai bine faptul din următoare pildă povestită de evanghelistul Matei la cap VIII, v. 5—13 al evangeliului sale. Se zice acolo, că a venit la Iisus un digrător de armătă, numit susță, (pentru că avea sub aculțarea sa o sută de ostăi) și a cerut să-l vindece pruncul (o slugă de casă), care zacea grec bolnav. Iisus gata, ca totdeauna, a împlinit astfel de cereri, răspunsuți sutășului: «Venind îl voi vindeca!» și vrea să plece îndată la sutăș acasă. Pe sutăș a surprins celul ce nu cunoaște oboseli, și fiindcă tinea mult să nu obosească pe Iisus îl zice: Doamne, nu sănt vrednic să intre sub acoperământul meu, ci zii numai cu cuvântul și se va vindeca pruncul. Căci și eu sănt om sub stăpânire, având sub mine ostașă, și zic acestuia: mergi și merge, și altuia: vine și vine, și slugui mele: fă această și face!». Cererea a mirat mult pe Iisus, căci din ea se vedea credință, de cără era stăpânit sutășul. N'a făcut deci nici un pas spre casa sutășului, decât i-a zis: «Fie și pecună voiesii!». și sluga îndată s'a și vineță.

Nu fără cuvânt era lățită despre Iisus vorba cu popor: «Nici odată nu a grăbit om cu omul acesta» (Ioan 7, 46). Era lățită vorba aceasta, fiindcă Iisus vorbea în pilde, adecață pe înțeleșul tuturor. și pilda aceasta are în telesul ei foarte adânc. Nu spune, că Dumnezeu încă lucrează, căcă conduce economia lumii, dar la lucrările din economia lumii nu e trebuință să lucreze cu brațele. Dumnezeu poate îndeplini lucrările sale cu cuvântul. A zis lumii să fie, și e fost; a zis slugii sutășului să se vindece, și s'a vindecat; și orice lucru îi stă înainte spre îndeplinire, îl îndeplinește fără să se apropie în mod vizibil de noi și de lucru îl cedează în îndeplinire. Spre acest scop a statinocit în lume legi nevezute sau puteri, care făcă nici un guș îndeplinse voința divină, întocmai ca mașina ce se punе în mișcare prin puterea aburului și ducă povara înainte, fără a trebui ca mașinătul să intoarcă roțile ori să-și pună umărul la urinarea înainte a poverei ce o poartă locomotiva.

E minunată întocmirea lumii. Merge înainte după legi hotărâte, primele dela Ziditor la întocmirea ei și nu dă greș.

Să privim din acest punct de vedere vindecarea ostașului, și să ne dăm seama, că care doftori, ori Dumnezeu l-au vindecat? Doftori au lăsat la vindecarea ostașului atât, că face altoitorul unui pom. Altoitorul curăță coaja stricată, să crească alta bună

Am uitat să spun că omul, de frica să nu poarte cheiechela mare și cu nevoie, nici nu se înșurase.

La vorba «vin capcăni», doar a apucat să arunce ceva pe ei și a fugit pînă în dos. A văzut de pe un deal cum li ardea casă și gospodărie, și cu ale lui satul întrreg.

Am uitat să mai spun, că banii și-i ţinea ascuns într-o hrabă în pivniță.

Dar capcăni au plecat. Împăratul țării lui, peste puțin, a adus oaste multă și l-a gonit. Omul ar fi murit atunci de înimă red cănd și-a zărit casă în flacări, dar își înțuiește, cu gândul că și-a găsit măcar banii.

Dar, înzădar, la întoarcere n'a mai găsit din tot numai ruine, iar pivniță lui răscălită așa că și locul cu banii tănuiați a fost prădat de pagâni.

De atâtea ori a fost omul nostru la biserică, și nici o evangeliu se îl oprise în urechi. De data asta, parță se deschise în mintea lui o carte plină cu învățătură evangeliu și pilde, și ceva tamică și șopti în urechi:

«Nu strângăți comori pe pământ, unde le rod molile și le iau furii.

in locul ei. Nu altoitorul face coaja cea bună, aceea crește de sine. Altoi torul pune mlădă și nobilă în trunchiul sălbătic. Mădăta se prinde și crește în putere ei dată de Dumnezeu, nu din puterea altoitorului, care pune numai ceară, ca să impedece intrarea pe măldăta stricăciunea ei.

Oare nu tot aşă să vineadă ostașul? Doftori au tăiat că a fost rău în trup și și puas laolaltă pările sănătoase, care ele de ele — în puterea lor dată de Dumnezeu — s'au prins și au crescut, ca și când din inițiativa începuturilor ar fi fost împreună. Nici un gram de carne facătă de ei nu au așezat doftorii în rancile ostașului. Nu, căci ei nu pot face ceva viu — oricăt de multă știință au; — dar pot ajuta prin leacuri să crească ceea ce este și a facut Dumnezeu.

Pot încheia aci. Fapte adevarate am predat, fapte care arată, că pe ostaș Dumnezeu-l-a vindecat. Deși doftori i-a venit numai acel bine, că e făț de rancile lui au aplicat doftorii date de Dumnezeu, caruia adus mai în grabă vindecarea. Doftorii au fost deci un fel de slugi divine — vorba sutășului din Evangeliu, caruia au dus în îndeplinire vința dumnezească. Rămășiță deci mare adevărătă, cuvinele Psalmistului: «Domnul ridică pe cei surpuți, Domnul iubește pe drepti, Domnul păzește nemeritici».

Zic unii filozofi: Nu Domnul, ci naturală Natură vine de către! — Într-însă: Ce e natură? — Masină! Oare nu voia Mașinistului, a lui Dumnezeu, să împlinăce prin mașină — natură? Cu adevărat voia lui Dumnezeu. Legile remestrămate date de Dumnezeu conduc și mic, și mare, tot ce există în natură.

Voința preaință și întipărită în toate și această voință le conduce, nu întămplăre orăbă, care nu are nici o lege hotărâtoare. Aceasta se vede din regularitatea, care însoțește desvoltarea lucrurilor ce ne impresionează. Nu s'a dat nici când, ca din sămănța de grâu să rezarb buruiana veninoasă. Sămânța de grâu produce grâu și în Europa, și în Asia, și în America, — ori în care parte a pământului s'aruncă. Nici aceea nu se poate, ca buruiana veninoasă să nu producă semănătura veninoasă. Aceleași leacuri, aceleși boale le vinează prea multen, pentru prea multen aceeași putere dirigă viața și moarte naostă.

«Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este destul spre lauda lunilor Tale!» Sus înimile... .

Vasile Gan,
protopop.

Si la asta omul amești și se prăbușește gramezile de cenușă, urmă trudei lui de zeci de ani. I. Dr.

— De Petru Nicoară, soldat, din Halmaj-Ciuci —

I
Frunza verde din Bănat,
Patima unul soldat
Eu o' spun din etădine,
Cu jale și cu măne.
Din Arad da'cam plecat,
Ne-azu doamna Beligrad.
Acolo cum ajungeam,
Marșomparean făteam,
Cădră front o apucam. —
Franzalită, lemn uscat,
Nu să scriu de tamboabă,
Că vă scriu de suprat.
În gardă la Opereană
De pe tren ne scobără,
Să de-acolo ne ducăre,
Pe drum la Italiă.
Franzulijă lemn clintă,
Tăianul ne-am căzărtă.
Și atunci ce se făceă?

Calea măntuirii

Un prim articol, scris de L. Biró, în zioul Vîlág cu prilejul retragerii guvernului Wekerle, se adresează în formă de radiogramă *Către toate națiunile civilizate ale lumii*. și îl spune următoare:

Gouvernul poporului din Ungaria constituie astăzi, cheamă în sinu său pe largă adverătă reprezentanți ai poporului maghiar, și pe barbații de încredere ai poporului român și și poporului slovac, și vestește lumii civilitate, că a luat în mâna puterei stăpâni și asupra Ungariei.

Gouvernul poporului voiește să întrebuneze puterea aceasta, să să ferescă popoarele Ungariei de urmăriți greseli și păcatelor comise de stăpâniile de până acum ale Ungariei.

Si hotărête:

1. Guvernul imperial german este înștiințat, că raportul de alianță între Germania și Ungaria — ca unul din statele monarhiei austro-ungare — se declară desființat. Invitat prin urmare guvernul german, să iee măsuri ca trupele din Ungaria, alăturate pe câmpul de luptă apusean, să fie retrase fără amânare dela front și să se transporte acasă în Ungaria, și comunică totodată că din partea sa de asemenea să iau măsuri, ca trupele germane de pe câmpul de luptă să fie retrase din front.

2. Guvernul poporului din Ungaria declară de nulă pacea forțată dela Brest-Litovsk și București. Mai declară, că teritoriile, luate de România sub titlu de rectificare a hotărârui, le consideră de teritor al României.

3. Ungaria dorește să trăească în bune raporturi de vecinătate cu națiunile Austriei și le invită să păreasă în atingere cu guvernul poporului din Ungaria în scop de a crea pacea și a pregăti raporturile viitoare, încrezând licividarea, cu privire la afacerile comune, unui tribunal de arbitri.

3. Guvernul poporului din Ungaria trimite salutul său frățesc slăvilor de sud, în spiritul lui Ludovic Kossuth, și se supune hotărârile unui tribunal de arbitri sau bunăvoițenie conferenței de pace, — în ceeace privește drumul spre ieșirea la mare.

5. Guvernul poporului crede, că prin ultimele două puncte a satisfăcut condițiile lui Wilson, și dispune că soldații ungari de pe teritoriul Boemiei să păreasă pământul ce imediat.

6. Guvernul poporului disolvă parlamentul ungar, care a venit în conflict cu voința poporului, și care și-a pierdut îndreptățirea de a mai fi.

Cu granate ne cinstea.
Ban și Ișta Dumnezeu,
Ne-a ferit de mare rău.

II

Frunzulija floră de in,
Zia noastră grea suspină.
Cum, Doamne, n'o'i suspină,
Că mă doare inimă,
Când în locul ce-am ajuns
Nu văd nici paser pe sus.
Namăi gloanțe querând,
Pe mulți nici noi lovind.

III

Frunză verde de alună,
Fără, mai că, în vor bunt,
Nu-ți face nimă rea,
Că-ți destul de rea a mea.

IV

Vai, săraci ortaci mel,
Cum crește earba pe ei, —
Crește earba săngeroasă,
Că murit de dor de coasă,
Și de coasă, și de piag,
Și de boii puși în jug.

Guvernul poporului va introduce dreptul electoral universal, egal, secret, cu valoare și pentru femei. Desfințează sistemele trătoare secrete. Prin alte instituții fundamentale va face cu putință, ca Ungaria să fie un membru pașnic în societatea națiunilor.

Pe temeiul acestora guvernul popularului cere dela guvernere: sărb, francez, american, italian, belgian să facă cu putință, ca pe frontul sudic și italic să se închee îndată armistițiul, pentru a se evacua nemîntărit teritoriul sărb și italic. Guvernul poporului îl voiește în oră ce să slărăcesc măcelărul săngeros.

Eată ce fă de făcut! — săfărșește articolul lui Biró: Mane poate să ne mai ajute ceva. Poimane va fi prea târziu!

Programul Consiliului Național Ungar

In noaptea de 25 Octombrie 1918 să formă în Budapesta, în palatul Károlyi, un Consiliu Național Ungar, alcătuit din membrii partidelor următoare: Károlyi, socialist, democrat și radical.

Să hotără să se adreseze prin o proclamație către poporul din Ungaria și să se convoace pe ziua de Dumineacă, în 27 I. c. după ameaza la 3 ore, o adunare populară.

Proclamația cuprinde următoarele: Absolutismul și prigonearea naționalităților a împins Ungaria către prăpăsire (vegăzdele); răsboiu provocat în mod voluntar a două răi la ruim și i-măcinăzioarele materiale. În stare această grozavă, jara să fară conducător inter după manu de înaintăză, și între naționalități. În astfel de împrejurări, pentru mantuirea Ungariei, s'formă Consiliu Național, ale căruia scopuri se cuprind în următoarele 12 puncte:

1. Guvernul de azi trebuie înălțat nouți guvern se compune din partidele Consiliului Național. Parlamentul are să fie imediat disolvat, publicându-se alegeri nouă.

2. Se asigură fără întârziere independența Ungariei în toate direcțiile (afaceri externe, armată, finanțe).

3. Trupele ungare au să fie revocate în Ungaria fără amânare; și alianța cu Germania incetează, și se pune pace îndată.

4. Principul de sprijină de sineși a popoarelor se pune în aplicare în toată înținderă sa.

5. Se desfințează toate restrângările dreptul de întrune, precum și cenzura.

6. Toți criminalii politici se grăjază.

7. Se introduce că mai curând reforme sociale-politice.

8. Se recunoște imediat statele naționale: ucrainean, polon, ceh, sudslav și german-austriac.

9. Reprezentarea intereselor Ungariei în străinătate are să se facă prin un minister ungar de externe.

10. La tratativele de pace se vor susține ideile de: desarmare, tribunal de arbitri și federația popoarelor.

11. Pacei dela Brest-Litovsk și dela București are să se anuleze nemîntărită.

12. Hotărârea asupra chestiunii de răsboi și pace aparține numai reprezentanțelor poporului.

Proclamația se sfărășește cu vorbele triste străinătății, că în orice față, care privește interesele Ungariei, să se adreseze numai către Consiliul Național.

Răvăș politic

De ce a plecat Wekerle? — Tîsa renunță la punctul său de vedere în ceea ce privă dreptul de alegere.

Cauza nemijlocită pentru care s-a retras cabinetul Wekerle este expusă în perioada Lloyd astfel:

Retragerea guvernului a urmat pe neașteptat. Ministerul președintă era hotărât, după ce avea o puternică majoritate, să-să execute programul priorității la năzelinile de pace și la păstrarea liniei interne a țării. Înămlăpările perecute Miercuri în camera ungărlor, scenele sgromoloase provocate prin stirea, că de Dobrigăi s'căntă erașimurgi urigisi «Götterhate», cu prilejul sosirii domnlorului în oraș, au înfrânt tot aşa de puțin hotărârea prim-ministrului, că și cererea partidelor din stânga d'a se retrage imediat dela putere. Abea cănd în conferință sefilor de partide s'a recunoscut și s'a accentuat necesitatea unei

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante
Almașul mic cu filia Brinesti, de clasa III,
prin aceasta se publică concurs cu termen
de 30 zile dela prima publicare în
«Telegraful Român».

Emouimentele impreună cu acest
post sănt cele fascioane în coala B, pentru
congratul.

Cereriile de concurs să se înainteze
la subsemnatul oficiu în terminul deschis,
iar concurenții să se prezinte în comună
— cu căsuța subscrișului, — pentru a face
cunoștință cu poporul.

Geoagiu, 27 Septembrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al
Geoagiului în conțelegerile cu comitetul
parohial concernent.

Ioan Popovici,
protohop.

Nr. 338/1918. (270) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa
III, Cigmău în sensul ord. Cons. Nr. 9133
Bis, dela 5 Sept. a. c. se publică concurs
cu termen de 30 zile dela prima publicare
în «Telegraful Român».

Emouimentele impreună cu acest
post sănt cele fascioane în coala B, pentru
congratul; îmbunătățirea pușă în vedere.

Cereriile de concurs să se înainteze
la subsemnatul oficiu în terminul deschis,
iar reflectanții să se prezinte în comună
— cu căsuța subscrișului — pentru a se
face cunoștință cu poporul.

Geoagiu, 25 Septembrie v. 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al
Geoagiului în conțelegerile cu comitetul
parohial concernent.

Ioan Popovici,
protohop.

Nr. 379/1918. (271) 2-3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30
zile dela prima publicare în «Telegraful
Român» pentru întregirea următoarelor po-
sturi din tracțiul Deva:

1. Un post de capelan cu drept de
succesiune în parohia de clasa III Noești,
pe lângă parohul Ioan Șinca.

Emouimentele capelanului sănt, afară
de dotajinea dela stat menită pentru capelan,
încă jumătate din toate venitele stă-
lare din biserică și afară de biserică de
oare natură, precum și jumătate din biru-
prețesc.

2. Un post de paroh în parohia de
cl. III Almașul mic cu filia Archia.

Emouimentele sănt cele fascioane în
coala B, pentru întregirea dela stat.

Cereriile de concurs se vor înainta
subsemnatul oficiu în terminul deschis,
iar concurenții sănt poftiți a se prezenta
pe lângă încreștinarea subsemnatului în
vreo Dumineacă sau sărbătoare la biserică
spre a căntă, cuvântă, eventual celebră.

Deva, la 4 Octombrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al
tracțiul Deva în conțelegerile cu comitetul
parohial concernent.

Dr. Ioan Dobre,
protohop.

Nr. 522/1918, prot. (272) 2-3

Concurs

In conformitate cu Veneratul ordin
consistorial din 25 Septembrie a. c. Nr.
983 Bis. se publică concurs pentru între-
girea postului de paroh din parohia de
de clasa III Teișeni, în tractul Sighișoara,
cu termen de 30 zile dela prima publicare
în «Telegraful Român».

Emouimentele impreună cu acest
post sănt cele fascioane în coala B, pen-
tru întregirea dela stat.

Cereriile de concurs inconfon-
dabile în vigoare se vor înainta
subsemnatul oficiu protopopește în terminul
deschis, iar concurenții pe lângă încre-
ștințierea subsemnatului să se prezinte în
vreo Dumineacă sau sărbătoare în biserică
spre a căntă, cuvântă, respective celebră,
să făcă cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 6/10 Octombrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al
tractul Sighișoara în conțelegerile cu co-
mitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan,
protohop.

Nr. 512/918

TELEGRAPUL ROMAN

(267) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățăto-
rești la școalile primare conf. gr. or. din
comunice mai jos însemnate se publică
concurs cu termen de 15 zile dela prima
publicare în «Telegraful Român».

1. Gărgău, un post cu salar din cassa
bisericic conform 54 al art. de lege XV
din 1913.

2. Dobâra, un post cu salar funda-
mental de 1000 cor., evadăr în natură și
de foc.

Reflectanții sănătoși în terminal
deschis petiție concursuale subsemnatul
oficiu protopopește având a prezenta
în vreo Dumineacă sau sărbătoare la bis-
erică spre a face cunoștință cu poporul.
Învățătorii aleși vor fi datorii a căntă
și a conduce elevii la biserică în toate
Duminicile și sărbători.

Mercurea, 2 Octombrie 1918.

Oficial protopopește ort. rom. al
Mercuriei în conțelegerile cu respectivul
comitet parohial.

Avram S. Păcurar,
protohop.

Puterea cenzurei

nu poate	supri-
mă	știrea:
, că	pu-
dra	Diana
si crema	sânt
Diana	cele mai excelente
ceiloace de frumuseță.	mijloace

Doză de probă 3—K
Doză mare... 6—K

De vânzare prestatienii!

In editura comisiei administrative și
tipografiei arhieicezane, în traducere româ-
nească, făcută de dl T. V. Păcălian a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celorlalte lucrare a lui G. S. Petrow, în care
cartea sunt tratate cu multă putere de con-
vingere temele următoare: *Principalele funda-
mentale ale civilizației, Educaerea voinei și
spiritul creștinism. Deosebita morală. Sub-
iectele esențiale. Împărătesc lui Dumnezeu.*

Se sănătă în depozit pe vânzare la
Librăria arhieicezană din Sibiu. Prețul unui
exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto
posta.

Revenzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut și se afilă de vânzare la
Librăria arhieicezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu**Predici**

de
Mihai Păcălian,
protopresbiteral

și alții preoți din prostrisul B. Comoloșul!

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se afilă de vânzare la Librăria
Arhieicezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preotilor ro-
mâni și ale elevilor seminariali

de
Aurel Popoviciu,
duhovnic-economic seminarial, instructor de că-
nări bisericești el. și lipci.

Aproubat de Preav. Consistor arhieice-
zan printr decizie din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 cor.
plus 50 fil. porto, recomandat.

(267) 3-3

La «Librăria arhieicezană» din Sibiu—
Nagyszeben se afilă de vânzare : :

Căzut-a cumuna capului nostru

cuvântă funebrale

de

Dr. Ioan Lupaș.

Prețul unui exemplar 8 corone, plus
porto postal recomandat 1 cor.

La «Librăria arhieicezană» din Sibiu—
Nagyszeben se afilă de vânzare : :

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar 6 corone, plus
porto postal recomandat 1 cor.

In editura Comisiei administrative a ti-
pografiei arhieicezane a apărut : :

Manual de căntări bisericesc

sau

Octoihul mic

care cuprinde: Rânduila Vecernie, Utre-
nie și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru
Dumineacă, Podobile, Polulic, Prilejele,
Catavasile, Irmoasele, Svetinile și. a.

Se afilă în depozit pe vânzare la
«Librăria arhieicezană».

Prețul unui exemplar :

Legătură simplă Cor. 50, plus porto postal recom-
andat 10 fileri. Legătură în mărime Cor. 75, plus porto postal recomandat 70 fileri.

Revanzătorilor li se dă 10% rabat.

**Potre, Discuri, Ling-
uiri, Căldinje, Cruci și****Eandele : : :**

se pot procura prin

Librăria Arhieicezană.

A apărut

In editura comisiei administrative a tipografiei arhieicezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preahăratului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub in-
grijirea și binecuvântarea Inaltă Preaședințială Domn **Ioan Metianu**, arhi-
episcop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor
de religie română gr. or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc
Ionif clasa I și al coroanei de fer clasă II. Proprietar al crucii pentru me-
rite, membru în casa magistratelor etc. etc.

Se afilă în depozit pe vânzare la **Librăria arhieicezană** și se
vinde legătură în piele roșie, fară copci și ornamente aurit, la mijloc cu
stântă cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la
mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revanzătorilor se dă rabat 10%. Tipar
frumos cu litere latine, de calitatea prima, și hârtie fină și fină.

Vor apărea în curând și se primesc prenotări la următoarele

Noui compozitioni muzicale de Zib. Brediceanu

Hora (Re b major — Des dur) Cor. 4—
Hora (La b major — As dur) " 4—
Doină și cântece românești pe teme populare, caiet V. " 10—

Jocuri românești pe teme populare, caiet V. " 10—
plus porto postal recomandat 1 coroană.

Piesele vechi, epuizate, au apărut în edițiuni noi.

Catalog trimis gratuit **Librăria arhieicezană** Sibiu—Nagyszeben.

La **Librăria arhieicezană**, Sibiu, se afilă de vân-
zare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evan-
gelii în față și la mijloc restignirea, tot același și în dos, foile aurite,
cu copci, în o frumoasă cutie de pastrat **200 cor.**

Același legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar
în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu
copci, în o frumoasă cutie de pastrat **250 cor.**

Același legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurite cu cutie de
pastrat **80 cor.**

Evangelii legătați în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu
o cruce imprimată foile colorate galben, **50 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.